

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA PENALĂ ȘI DE MINORI

Dosar nr. :

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de 22 martie 2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : :

JUDECĂTOR :

GREFIER : :

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT –
Serviciul Teritorial Cluj reprezentat prin procuror : !

Pe rol fiind soluționarea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație formulată de inculpatul , prin avocat ales, în cadrul soluționării apelurilor declarate de inculpații zis ' și zis ' împotriva sentinței penale nr. ' din ' pronunțate de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 2902/117/2023, în care inculpații au fost trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. ' al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Serviciul Teritorial Cluj.

La apelul nominal, efectuat în ședință publică, se prezintă inculpatul , asistat de avocatul ales , inculpatul , asistat de avocatul ales , inculpatul asistat de avocații aleși ' , și , inculpatul zis , asistat de avocatul ales ' , în substituirea avocatului ales . și inculpatul zis asistat de avocații aleși și

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care,

Instanța pune în discuție cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea dezlegării unei chestiuni de drept formulată de inculpatul prin avocat ales.

Apărătorul ales al inculpatului având cuvântul, susține că există o problemă de drept și apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, respectiv de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Precizează că a încercat să obțină o interpretare a legii în fața primei instanțe, în sensul în care s-au formulat cereri de schimbare de încadrare, iar apărarea a fost nemulțumită de modul în care cererile nu au fost respinse într-un mod în care să se înțeleagă raționamentul instanței, acestea făcând parte și din motivele de apel.

Prin urmare, consideră că ar trebui lămurită modalitatea în care se interpretează dispozițiile în situația creată prin modificarea Legii 143/2000 pentru că această chestiune are legătură cu fondul cauzei, fiind vorba despre o infracțiune sau despre două infracțiuni în concurs.

Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca nefondată, a cererii, considerând că nu există omogenitate juridică între art. 16 din Legea 194 și art. 2 din Legea 143, având în vedere că sunt norme diferite de incriminare, iar art. 16 prevede anumite modalități de comitere a faptei, chestiune care dovedește că nu este omogen juridic cu art. 2 care prevede alte modalități expres prevăzute de lege de comitere a faptei. În plus, s-a invocat decizia nr. 3/2017, făcându-se o paralelă între faptul că prin acea decizie se menționa că se vorbește despre același tip de substanțe și solicită a se avea în vedere că art. 2 privește substanțe stupefiante sau psihotrope, astfel cum se prevede la art. 1 lit. b din Legea 143, în schimb, art. 16 din Legea 194 privește substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive, practic alt tip de substanțe. De altfel, cele 2 legi sunt adoptate la momente diferite, astfel că nu se poate reține o formă continuată între două legi promulgate cu privire la 2 chestiuni diferite și nu se poate reține o formă continuată prin raportare la astfel de infracțiuni. De asemenea, art. 35 prevede că forma continuată se referă la acțiuni ale aceleiași infracțiuni. Însă, art. 16 prevede modalități diferite și substanțe susceptibile de a produce

efecte psihoactive, iar art. 2 prevede alte modalități de săvârșire a faptei și alte tipuri de substanțe. De aceea, apreciază că solicitarea nu este întemeiată, iar practica este unitară în a nu reține forma concursului în ceea ce privește cele două infracțiuni.

Apărătorul ales al inculpatului , având cuvântul, este de acord cu sesizarea și își însușește cele susținute și învederate în scris de apărătorul ales al inculpatului , apreciind că cererea trebuie admisă.

Apărătorul ales al inculpaților , solicită admiterea cererii, apreciind că sunt îndeplinite condițiile legale pentru sesizarea Inaltei Curți de Casație și Justiție. Consideră că punctul de pornire îl reprezintă cererea de schimbare a încadrării juridice formulată în prima instanță pentru că aceleași argumente susținute în cerere și respinse de prima instanță sunt reiterate în cererea de sesizare. Judecătorul de la Tribunalul Cluj a respins cererea de schimbare a încadrării juridice pe teza finală a art. 35 și anume faptul că infracțiunile prevăzute de Legea 194 și de Legea 143 nu fac parte din conținutul aceleiași infracțiuni. Apreciază că o atare opinie este eronată și că se impune a se pronunța Înalta Curte de Casație și Justiție pe această chestiune pentru că se discută despre îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de art. 35 și despre o omogenitate juridică care există. Atât Legea 194, cât și Legea 143 protejează aceeași valoare socială și s-a arătat atât prin cererea de schimbarea a încadrării juridice, cât și prin cererea de sesizare faptul că doctrina și literatura de specialitate în materie arată că nu este obligatoriu ca acțiunile sau inacțiunile să fie sub cupola aceleiași infracțiuni pentru a se reține infracțiunea continuată. În acest sens, se dă un exemplu potrivit căruia în cazul unui autor care comite o faptă de furt și apoi o faptă de furt calificat, în final se reține infracțiunea de furt calificat ca infracțiune continuată pentru că, în fond, protejează aceeași valoare socială.

De altfel, a arătat că, rațional și cronologic, Legea 194 este o lege tampon pentru Legea 143 pentru că în momentul în care ajunge să fie reglementată de către legiuitor o anumită substanță sub imperiul Legii 143 este pentru că are o anumită compoziție chimică. Dacă acea compoziție chimică este schimbată, va intra sub incidența Legii 194, dar, în fond, este doar pentru a proteja sănătatea publicului pentru că persoanele care furnizează această substanță ar putea cu ușurință să schimbe un singur element chimic și să nu mai fie sub incidența Legii 143, ci să treacă sub incidența Legii 194. Astfel, trebuie să se constate că aceeași valoare socială este protejată atât de Legea 194, cât și de Legea 143 și că se impune a se reține o singură infracțiune continuată. Deși, la un moment dat, exista opinia că se putea invoca o eventuală eroare și să se rețină doar infracțiunea prevăzută de art. 16, consideră că acele vremuri sunt de mult apuse. Însă, cu privire la infracțiunea continuată, consideră că trebuie dezbătută această chestiune și că s-ar impune un punct de vedere de la facultățile de drept și de la președinții secțiilor.

Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul în replică, arată că paralela făcută nu se poate aplica și în situația de față, având în vedere că la furt și furt calificat este vorba despre forma simplă, respectiv forma agravată a infracțiunii. În mod evident, în cazul actelor materiale în formă simplă și în formă agravată se reține forma agravată. Însă, de exemplu, în cazul infracțiunilor de furt și furt de arbori, infracțiunea de furt de arbori implică un obiect special, prevăzut de o altă lege și nu se reține niciodată o formă continuată doar pentru că se vorbește despre furt. La fel și în cazul de față, făcând paralela cu art. 16 și art. 2, sunt chestiuni total diferite, nu o formă agravată a celeilalte pentru a fi incident aspectul invocat din doctrină.

Apărătorul ales al inculpatului , având cuvântul în replică, apreciază că argumentul reprezentantei Ministerului Public cu privire la infracțiunea de furt este bun, dar problema în situația de față este dată de infracțiunea de pericol. Având în vedere că furtul este o infracțiune de rezultat, problema la infracțiunea de pericol în situația de față este că pe rezoluția infracțională unică a autorului, în cazul de față a inculpatului , prin intervenția legiuitorului se scindează această rezoluție infracțională și, în cazul infracțiunilor de pericol, există un concurs de infracțiuni. Precizează că a căutat în toate cărțile de drept, dar nu a găsit nici un exemplu, de aceea consideră că Înalta Curte de Casație și Justiție ar trebui să lămurească cum se interpretează legea.

Apărătorul ales al inculpatului având cuvântul, solicită admiterea cererii pentru argumentele invocate. În esență, consideră valoroasă ideea de a nu genera practică contradictorie

pentru că, în mod cert, vor fi interpretări diferite în raport de același subiect și se impune a se adopta soluția propusă de antevorbitorii săi cu privire la maniera în care s-a reținut forma de pluralitate.

Apărătorul ales al inculpaților și *zis* precizează că a dezbătut în cererea de schimbare a încadrării juridice și problema scindării rezoluției infraționale și, astfel cum este cunoscut de prezentul complet, există scindare de drept și de fapt. Astfel, nu se poate considera că intervine o scindare a rezoluției infraționale de drept întrucât arată și literatura de specialitate că o atare scindare a rezoluției infraționale de drept intervine când există o hotărâre chiar și nedefinitivă de condamnare. Prin faptul că s-a modificat legea pe parcurs, în condițiile în care inculpații au vândut tot timpul acea substanță care era sub Legea 194, dar legiuitorul a modificat incidența sub Legea 143, nu intervine o scindare a rezoluției infraționale, inculpații continuând să vândă în aceeași manieră în care au fost obișnuiți, cu aceleași sume și aceleași cantitate de substanțe.

C U R T E A,

Având nevoie de timp pentru deliberare,

D I S P U N E:

Stabilește termen pentru pronunțare asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Juriție la data de .

Pronunțată azi, prin punerea la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA PENALĂ ȘI DE MINORI

Dosar nr. .

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de :

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE :

JUDECĂTOR : .

GREFIER :

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT –
Serviciul Teritorial Cluj reprezentat prin procuror :

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație formulată de inculpatul , prin avocat ales, în cadrul soluționării apelurilor declarate de inculpații .

Împotriva sentinței penale nr. pronunțate de Tribunalul Cluj în dosarul nr. , în care inculpații au fost trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Serviciul Teritorial Cluj.

Dezbatere asupra cauzei penale de față au fost consemnate în cuprinsul încheierii de ședință din data de , redactată separat și care face parte din prezenta, când instanța a stabilit termen pentru pronunțare la data de .

C U R T E A,

Având nevoie de timp pentru deliberare,

D I S P U N E:

Amână pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de

Pronunțată azi, , prin punerea la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA PENALĂ ȘI DE MINORI

Dosar nr.

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de '

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE :

JUDECĂTOR :

GREFIER :

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT –
Serviciul Teritorial Cluj reprezentat prin procuror : . . .

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație formulată de inculpatul . . . prin avocat ales, în cadrul soluționării apelurilor declarate de inculpații împotriva sentinței penale nr. . . din . . . pronunțate de Tribunalul Cluj în dosarul nr. . . în care inculpații au fost trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. . . al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Serviciul Teritorial Cluj.

Dezbaterile asupra cauzei penale de față au fost consemnate în cuprinsul încheierii de ședință din data de . . . , redactată separat și care face parte din prezenta, când instanța a amânat pronunțarea la data de . . . apoi la data de . . .

C U R T E A :

Cadru procesual:

Prin **sentința penală nr.** . . . s-a dispus condamnarea inculpaților . . . pentru comiterea intracțiunilor de efectuare de operațiuni cu substanțe susceptibile de a produce efecte psihoactive în formă continuată prev. de art. 16 alin. 1 din Legea 194/2011 cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen. și trafic de droguri de mare risc în formă simplă în cazul inculpatului OG (prev. de art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000) și în formă continuată în cazul inculpatului MDI (prev. de art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000 cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen.).

Prima instanță a reținut că faptele inculpatului . . . care, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, fără a deține autorizație de la A.N.S.V.S.A.:

- la data de . . . , a manipulat și a distribuit cu suma de 200 de lei investigatorului sub acoperire cu nume de cod . . . , prin intermediul colaboratorului autorizat cu nume de cod . . . , cantitatea de 0,9784 grame substanță care conține 3-CMC (3-Cloromethcathinone);

- la data de . . . , a manipulat și a distribuit cu suma de 500 de lei investigatorului sub acoperire cu nume de cod . . . , prin intermediul colaboratorului autorizat cu nume de cod . . . cantitatea de 2,96 grame substanță care conține 3- . . . (3-Cloromethcathinone);

- în perioada lunile ianuarie – . . . , fără a se putea stabili cu exactitate datele, a manipulat și distribuit substanțe susceptibile de a produce efecte psihoactive martorilor-consumatori minorul . . . (1 act material, cantitatea de 1,76 grame substanță care conține 3-CMC cu suma de 300 lei) ; . . . (2 acte materiale în lunile ianuarie și februarie, câte 1 gram cu suma de 100 de lei fiecare);

- la data de . . . 3, a manipulat și a distribuit cu suma de 160 de lei investigatorului sub acoperire cu nume de cod . . . , prin intermediul colaboratorului autorizat cu nume de cod . . . cantitatea de 0,98 grame substanță care conține 3-CMC (3-Cloromethcathinone),

înrănesc elementele constitutive ale infracțiunii de efectuare de operațiuni cu substanțe susceptibile de a produce efecte psihoactive, prev. de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cu aplic. art. 35 alin. (1) din C. pen., art. 41 alin. (1) din C. pen. și art. 5 din C. pen.

S-a reținut totodată că fapta inculpatului [redacted] care, la data de 12.04.2023, a deținut fără drept, în vederea comercializării, la domiciliul său din ..., cantitățile de 52,8 grame substanță care conține 3-CMC (3-Cloromethcathinone) și 3,98 grame substanță care conține 3-CMC (3-Cloromethcathinone), substanță care face parte din Tabelul - anexă nr. I la Legea nr. 143/2000, înrănesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de droguri de mare risc, prev. de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, cu aplic. art. 41 alin. (1) din C. pen. și art. 5 din C. pen.

Prin Legea nr. 77/2023 pentru completarea tabelelor-anexă nr. I și II la Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri (publicată M.Of. 281/04.04.2023), în tabelul nr. I, după substanța "N, N-dietil-2-[[4-(1-metiletox) fenil]metil]-5-nitro-1H-benzimidazol-1-etanamină isotonitazen)" s-au introdus următoarele substanțe: 1-(3-clorofenil)-2-(metilamino) propan-1-onă (3-CMC). Legea a intrat în vigoare înainte de comiterea infracțiunii, fiind aplicabilă inculpatului [redacted]. Inculpatul nu era autorizat în vreun fel să realizeze operațiuni cu droguri, astfel acțiunea sa fiind ilicite, realizată fără drept – condiție de tipicitate.

În ceea ce îl privește pe inculpatul [redacted], instanța de fond a reținut că faptele acestuia care, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții intracționale, fără a deține autorizație de la A.N.S.V.S.A., în perioada luna mai - vara anului 2021, respectiv vara anului 2022 - luna aprilie 2023, fără a se putea stabili cu exactitate datele, a manipulat și distribuit în mod repetat substanțe susceptibile de a produce efecte psihoactive care conțin compuși ce fac parte din clasa catinonelor sintetice, respectiv 3-CMC (3-Cloromethcathinone) (denumit în argou cristal) martorilor-consumatori [redacted] (20 de acte materiale de manipulare și distribuire câte 3 grame de cristal (3-CMC), cu suma de 100 lei/gram, în perioada noiembrie 2022 – aprilie 2023), [redacted] (6 acte materiale de manipulare și distribuire de substanță pentru prizat cu suma de 80 lei/gram în perioada vara anului 2022 – ianuarie 2023) și (manipularea și distribuirea de 3 ori câte un plic de « cristal pentru prizat », cu suma de 100 de lei/plic, în perioada mai-vara anului 2021), înrănesc elementele constitutive ale infracțiunii de efectuare de operațiuni, fără autorizație prealabilă, cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive, prev. de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, cu aplic. art. 35 alin. (1) din C. pen., cu aplic. art. 5 din C. pen.

S-a reținut totodată că fapta inculpatului [redacted] care, la data de 12.04.2023, a deținut fără drept, în vederea comercializării, la locuința sa din ..., cantitățile de 0,82 grame substanță care conține 3-CMC (3-Cloromethcathinone), 49,5 grame substanță care conține 3-CMC (3-Cloromethcathinone), 48,9 grame substanță care conține 3- CMC (3-Cloromethcathinone), 42,7 grame substanță care conține 3-CMC (3-Cloromethcathinone), 494,5 grame substanță care conține 3-CMC (3-Cloromethcathinone) și 53,3 grame substanță care conține 3- CMC (3-Cloromethcathinone) și la data de 11.04.2023, i-a vândut martorului [redacted] cantitatea de 5 grame 3-CMC (3-Cloromethcathinone) („cristal”), la prețul de 100 lei/gram, înrănesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de droguri de mare risc, prev. de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, cu aplic. art. 35 alin. (1) din C. pen., cu aplic. art. 5 din C. pen.

A apreciat prima instanță că reținerea a două infracțiuni a fost determinată de intervenirea modificării legislative care a calificat 3-CMC ca drog de mare risc. Astfel, prin Legea nr. 77/2023 pentru completarea tabelelor-anexă nr. I și II la Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri (publicată M.Of. 281/04.04.2023), în tabelul nr. I, după substanța "N, N-dietil-2-[[4-(1-metiletox) fenil]metil]-5-nitro-1H-benzimidazol-1-etanamină isotonitazen)" s-au introdus următoarele substanțe: 1-(3-clorofenil)-2-(metilamino) propan-1-onă (3-CMC).

Prin sentința penală antemenționată au fost condamnați și alți inculpați, a căror situație juridică nu ar putea fi afectată de chestiunea de drept supusă atenției instanței supreme, punctele de vedere ale acestora urmând însă a fi expuse mai jos.

În cursul judecății în primă instanță, inculpații [redacted] și [redacted] au solicitat **schimbarea încadrării juridice** a faptelor ce formează obiectul acuzațiilor din cele două infracțiuni ce le sunt imputate fiecăruia într-o singură infracțiune de trafic de droguri de mare risc în formă continuată prev. de art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000 cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen., prin raportare la

clasificarea substanței presupus traficate ca drog de mare risc la momentul epuizării activității pretins infracționale.

Prin încheierea din prima instanță a respins solicitarea inculpaților, reținând faptul că una dintre condițiile prevăzute de art. 35 alin. 1 C. pen. este ca acțiunile sau inacțiunile să prezinte fiecare în parte conținutul aceleiași infracțiuni, adică la diferite intervale de timp, acele conduite ar constitui aceeași infracțiune și, într-adevăr, sunt situații în care, dacă se discută de forme speciale sau de agravare în cazul unei infracțiuni continuate se poate reține forma cea mai gravă în forma continuată pentru simplul fapt că un act material îmbracă acea formă, însă trebuie să fie în discuție forme ale aceleiași infracțiuni. Instanța a constatat că infracțiunea prevăzută de legea vizând substanțele susceptibile de a produce efecte psihoactive și cea privind traficul de droguri constituie, în esență, din punct de vedere juridic, infracțiuni diferite și, chiar dacă apără aceeași valoare socială, cele două legi au valori sociale specifice diferite. Instanța a apreciat că nu se poate considera că s-ar putea discuta despre același obiect juridic special și nu a împărtășit opinia apărării referitoare la omogenitatea juridică, ca atare, a respins cererile de schimbare a încadrării juridice formulate de inculpați, prin avocați aleși.

Împotriva acestei hotărâri a formulat **apel** inclusiv inculpatul, care prin motivele de apel depuse la dosar a solicitat și în fața instanței de control judiciar schimbarea încadrării juridice a faptelor de care este acuzat în infracțiunea de trafic de droguri de mare risc în formă continuată prev. de art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000 cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen.

În vederea soluționării cererii de schimbare a încadrării juridice a faptelor, **inculpatul a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept:**

„Atunci când o persoană comite la diferite intervale de timp, în baza aceleiași rezoluții infracționale, acte materiale identice, cu privire la aceeași substanță interzisă, acte materiale care pot constitui elementul material al infracțiunii prev. de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, în cazul intervenirii unei modificări legislative care stabilește o altă încadrare juridică a faptelor în raport de conținutul substanței, ne vom afla în situația unei infracțiuni continuate unice în raport de momentul epuizării activității infracționale sau ne vom afla în situația unui concurs de infracțiuni între faptele comise anterior modificării legislative și faptele comise ulterior modificării”.

În motivarea solicitării, inculpatul a învederat următoarele:

Evoluția infracționalității cu privire la substanțele care pot avea efecte nocive asupra sănătății a determinat intervenția în plan legislativ atât a legiuitorului european cât și a celui național pentru a combate eficient acest fenomen.

În acest sens pe plan național reglementarea din Legea nr. 143/2000 a avut ca obiect căror existență și desfășurare sunt condiționate de respectarea reglementărilor ce au ca obiect regimul substanțelor toxice și stupefiante.

Ulterior, datorită apariției unor altfel de tipuri de substanțe, autoritățile la nivel european au adoptat Decizia Cadru 2004/757/JAI pentru a crea un cadru legislativ unitar cu privire la alte tipuri de substanțe decât cele care nu fac obiectul Convenției unice a Organizației Națiunilor Unite asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și nici al Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra substanțelor psihotrope din 1971, dar pot prezenta riscuri pentru sănătate sau pentru societate similare cu cele prezentate de substanțele cuprinse în convențiile menționate.

Astfel, România a adoptat Legea nr. 194/2011 care stabilește cadrul legal aplicabil preparatelor, substanțelor, plantelor, ciupercilor sau combinațiilor acestora, denumite în continuare produse, susceptibile să aibă efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefiante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare, și instituie măsuri de prevenire, control și combatere a consumului în vederea protejării sănătății populației de acțiunile negative ale acestor.

Ceea ce prezintă relevanță în prezenta sesizare este modificarea survenită în cadrul Legii nr. 143/2000 prin Legea nr. 77/2023 prin care au fost incluse mai multe substanțe în anexele Legii nr.

143/2000 dintre care și substanța 1-(3-clorofenil)-2-(metilamino) propan- 1-onă (3-CMC), acestea devenind practic droguri de mare risc.

Intrarea în vigoare a modificării legislative a avut loc la data de 07.04.2023 astfel încât în urma dosarelor instrumentate de către DIICOT s-a ajuns la situația în care persoana care a comis mai multe acte materiale specifice infracțiunii prevăzute de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011, dar depistate ulterior intrării în vigoare a modificării legislative, să fie pusă în situația unei răspunderi penale pentru comiterea a două infracțiuni distincte, respectiv infracțiunea prev. de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000 și infracțiunea prev. de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 194/2011.

Susține inculpatul prin prezenta sesizare că în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor art. 35 alin. 1 C.pen., legiuitorul nu a prevăzut la momentul intrării în vigoare a acestui text de lege și situația creată prin modificările legislative din Legea nr. 143/2000 în cazul persoanelor care comit mai multe acte materiale ale un infracțiuni de pericol cu același obiect juridic, fiind astfel necesară intervenția instanței supreme pentru lămurirea problemei de drept.

Astfel, se impune analiza condițiilor de existență și aplicabilitate a infracțiunii continuate astfel cum acestea rezultă din norma de incriminare:

Condițiile infracțiunii continuate rezultă din art. 35 alin. (1) C. pen., fiind reținute unanim în doctrină ca fiind:

- a) pluralități de acțiuni săvârșite la diferite intervale de timp;
- b) unitate de subiect activ;
- c) unitate de rezoluție infracțională;
- d) omogenitate juridică a acțiunilor.

Primele trei condiții apreciază inculpatul că nu comportă nicio discuție fiind îndeplinite în concret, fapt rezultat întocmai din modul de descriere al acuzațiilor în dosarul penal pendinte.

Doar condiția omogenității juridice a acțiunilor ar putea ipotetic să comporte unele observații, însă concluzia la care se ajunge susține că este aceeași, cerința fiind la rândul ei îndeplinită. Omogenitatea juridică a acțiunilor presupune în esență ca acțiunea trebuie să lezeze același obiect juridic, adică să se îndrepte asupra aceleiași valori sociale.

Ceea ce este însă esențial, și a fost surprins în doctrină este că „deși se vorbește uneori de unitatea textului de lege încălcat pentru a desemna condiția pe care o analizăm, trebuie subliniat faptul că nu există condiționare necesară între omogenitatea juridică a acțiunilor și încadrarea lor juridică în același articol de lege. [...] Nu în ultimul rând, nu constituie un obstacol nici împrejurarea că textele de incriminare în care se încadrează diferitele acțiuni au denumiri diferite, atâta vreme cât ele nu reprezintă decât simple forme agravate ale aceleiași infracțiuni”.

Exemplificativ, în cazul unui furt calificat în forma continuată varianta agravată va fi atrasă chiar dacă doar un act material este săvârșit astfel, iar restul în forma simplă.

Or, este mai mult decât evident faptul că atât Legea nr. 194/2011 cât și Legea nr. 143/2000 au același obiect juridic, respectiv relațiile sociale privind sănătatea publică.

Mai mult decât atât, în susținerea identității obiectului juridic și a similitudinii între cele două infracțiuni face trimitere și la dispozițiile art. 16 din Legea nr. 194/2011 care prezintă o relație de conexiune legislativă cu dispozițiile art. 2 din Legea nr. 143/2000 atât din perspectiva similitudinii laturii obiective cât și din formularea textului de lege, respectiv sintagma ”dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.”

Or acest aspect este întărit chiar de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora în procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementari în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative, fiind utilizată norma de trimitere pentru sublinierea conexiunilor legislative.

În raport de aceste aspecte, susține inculpatul faptul că în situația unei rezoluții infracționale unice a autorului, în situația unor acte materiale identice ale autorului, în situația unei identități a substanțelor cu care au loc operațiuni în sensul legii, condiția cerută de dispozițiile art. 35 alin. 1 C.pen. apare ca fiind îndeplinită, nefiind posibilă aplicarea dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni.

Instanțele naționale s-au aflat într-o ipoteza oarecum similară anterior emiterii de către Înalta Curte de Casație și Justiție a Deciziei nr. 3/2017 deoarece s-a pus problema de calificare juridică a unor fapte cu obiect juridic identic.

Prin Decizia nr. 3/2017 s-a stabilit că „În interpretarea dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, săvârșirea, în aceeași împrejurare, a unei singure acțiuni dintre cele enumerate în alineatul (1) al acestui articol, care are ca obiect atât droguri de risc, cât și droguri de mare risc, reprezintă o infracțiune simplă, ca formă a unității naturale de infracțiune, prevăzută de art. 2 alin. (1) și (2) din același act normativ.”

Astfel, prin stabilirea existenței unei infracțiuni simple în ipoteza indicată, practic a fost exclusă posibilitatea reținerii concursului de infracțiuni, instanța supremă statuând că „natura diferită a substanțelor stupefiante nu modifică unitatea infracțiunii.

În concluzie, raportat la toate argumentele invocate consideră inculpatul că sunt îndeplinite în cauză condițiile prevăzute de art. 475 C.proc.ăen. privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, aspectele arătate având legătură cu soluționarea pe fond a prezentei cauze.

Examinând solicitarea inculpatului de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept, Curtea de Apel Cluj reține următoarele:

Instanța de apel apreciază cu titlu preliminar că, prin raportare la dispozițiile art. 475 C.proc.pen., sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept ridicate de inculpat este admisibilă, după cum urmează:

- prezentul complet este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv în apel.
- există o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei - încadrarea juridică a faptelor deduse judecății reprezintă o componentă esențială a soluționării pe fond a cauzei, ce poate afecta inclusiv individualizarea sancțiunilor penale, dacă este cazul. În prezentul dosar s-a solicitat atât în primă instanță cât și în apel schimbarea încadrării juridice în sensul celor expuse mai sus, solicitare pentru soluționarea căreia este esențială chestiunea posibilității juridice de reținere a unei infracțiuni continuate prin raportare la momentul epuizării activității posibil infracționale în cazul recalificării unei anumite substanțe din substanță aflată sub incidența Legii nr. 194/2011 în drog de mare risc.

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii asupra chestiunii de drept invocate, care nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Punctele de vedere ale participanților cu privire la chestiunea de drept:

Punctul de vedere al inculpatului a fost expus în scris astfel cum s-a elaborat anterior, fiind susținut oral în ședința din .

Reprezentanta Ministerului Public a solicitat respingerea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, considerând că nu există omogenitate juridică între art. 16 din Legea 194/2011 și art. 2 din Legea 143/2000, având în vedere că sunt norme diferite de incriminare ce prevăd diferite modalități de comitere a faptei. În plus, față de faptul că s-a invocat Decizia nr. 3/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, a învederat procurorul că art. 2 din Legea 143/2000 privește substanțe stupefiante sau psihotrope, astfel cum se prevede la art. 1 lit. b din acel act normativ, în schimb, art. 16 din Legea 194/2011 privește substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive, practic alt tip de substanțe. S-a precizat că cele două legi sunt adoptate la momente diferite, astfel că nu se poate reține o formă continuată între două legi promulgate cu privire la 2 chestiuni diferite și nu se poate reține o formă continuată prin raportare la astfel de infracțiuni. De asemenea, art. 35 C.pen. prevede că forma continuată se referă la acțiuni ale aceleiași infracțiuni. Arată procurorul că art. 16 din Legea 194/2011 prevede modalități diferite și substanțe susceptibile de a produce efecte psihoactive, iar art. 2 din Legea 143/2000 prevede alte modalități de săvârșire a faptei și alte tipuri de substanțe. Apreciază astfel că solicitarea nu este întemeiată, iar practica este unitară în a reține concursul între cele două infracțiuni. Consideră totodată procurorul că analogia cu situația infracțiunilor de furt și furt calificat nu se poate aplica și în situația de față, având în vedere că în cazul acestor două infracțiuni

este vorba despre forma simplă și respectiv forma agravată a infracțiunii. În mod evident, în cazul actelor materiale în formă simplă și în formă agravată se reține forma agravată. Însă, de exemplu, în cazul infracțiunilor de furt și furt de arbori, infracțiunea de furt de arbori implică un obiect special, prevăzut de o altă lege și nu se reține niciodată o formă continuată doar pentru că se vorbește despre furt. La fel și în cazul de față, dispozițiile art. 16 din Legea 194/2011 și art. 2 din Legea 143/2000 sunt chestiuni total diferite, iar nu o formă agravată a vreuneia din infracțiuni în raport de cealaltă pentru a fi incident aspectul invocat din doctrină.

Apărătorul ales al inculpatului și-a exprimat acordul pentru sesizarea solicitată și și-a însușit cele susținute și învederate în scris de apărătorul ales al inculpatului MDI, apreciind că cererea trebuie admisă.

Apărătorul ales al inculpatului zis Ș, a solicitat admiterea cererii pentru argumentele invocate. În esență, a considerat valoroasă ideea de a nu genera practică contradictorie pentru că, în mod cert, vor fi interpretări diferite în raport de același subiect și se impune a se adopta soluția propusă de antevorbitorii săi cu privire la maniera în care s-a reținut forma de pluralitate.

Apărătorul ales al inculpaților și a solicitat admiterea cererii, apreciind că sunt îndeplinite condițiile legale pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Consideră că punctul de pornire îl reprezintă cererea de schimbare a încadrării juridice formulată în prima instanță pentru că aceleași argumente susținute în cerere și respinse de prima instanță sunt reiterate în cererea de sesizare. Judecătorul de la Tribunalul Cluj a respins cererea de schimbare a încadrării juridice raportat la teza finală a art. 35 C.pen., respectiv faptul că infracțiunile prevăzute de Legea 194/2011 și de Legea 143/2000 nu fac parte din conținutul aceleiași infracțiuni. Apreciază că o atare opinie este eronată și că se impune a se pronunța Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la această chestiune pentru că se discută despre îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de art. 35 C.pen. și despre o omogenitate juridică care, în opinia sa, există. Atât Legea 194/2011 cât și Legea 143/2000 protejează aceeași valoare socială și s-a arătat atât prin cererea de schimbarea a încadrării juridice, cât și prin cererea de sesizare faptul că doctrina și literatura de specialitate în materie arată că nu este obligatoriu ca acțiunile sau inacțiunile să se afle sub cupola aceleiași infracțiuni pentru a se reține infracțiunea continuată. În acest sens, se dă un exemplu potrivit căruia în cazul unui autor care comite o faptă de furt și apoi o faptă de furt calificat, în final se reține infracțiunea de furt calificat ca infracțiune continuată pentru că, în fond, protejează aceeași valoare socială.

De altfel, a arătat că, rațional și cronologic, Legea 194/2011 este o lege tampon pentru Legea 143/2000 pentru că în momentul în care ajunge să fie reglementată de către legiuitor o anumită substanță sub imperiul Legii 143/2000, este pentru că are o anumită compoziție chimică. Dacă acea compoziție chimică este schimbată, va intra sub incidența Legii 194, dar, în fond, se urmărește doar protejarea sănătății publicului, pentru că persoanele care furnizează această substanță ar putea cu ușurință să schimbe un singur element chimic, astfel ca substanțele să nu se mai afle sub incidența Legii 143/2000, ci să treacă sub incidența Legii 194/2011. Astfel, trebuie să se constate că aceeași valoare socială este protejată de cele două acte normative și că se impune a se reține o singură infracțiune continuată.

Au precizat inculpații prin avocat, suplimentar, faptul că s-a expus în cererea de schimbare a încadrării juridice și problema scindării rezoluției infraționale și, astfel cum este cunoscut, există scindare de drept și de fapt. Apreciază că nu se poate considera că intervine o scindare a rezoluției infraționale de drept întrucât arată și literatura de specialitate că o atare scindare a rezoluției infraționale de drept intervine când există o hotărâre chiar și nedefinitivă de condamnare. Prin faptul că s-a modificat legea pe parcurs, în condițiile în care inculpații au vândut tot timpul acea substanță care se afla inițial sub incidența Legii 194/2011 iar ulterior, prin intervenția legiuitorului, sub incidența Legii nr. 143/2000, nu intervine o scindare a rezoluției infraționale, inculpații continuând să vândă în aceeași manieră în care au fost obișnuiți, cu aceleași sume și aceleași cantitate de substanțe.

Apărătorul ales al inculpatului, în replică față de susținerile procurorului, a învederat că argumentul reprezentantei Ministerului Public cu privire la infracțiunea de furt este corect, însă problema în situația de față este dată de infracțiunea de pericol. Având în vedere că furtul este o infracțiune de rezultat, problema la infracțiunea de pericol în situația de față este că prin intervenția legiuitorului s-a scindat rezoluția infrațională unică a inculpatului, iar în cazul infracțiunilor de

pericol, se reține concurs de infracțiuni. Precizează că nu a identificat un exemplu în lucrările de doctrină, motiv pentru care consideră că Înalta Curte de Casație și Justiție ar trebui să lămurească interpretarea chestiunii de drept invocate.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

Potrivit art. 16 alin. 1 din Legea 194/2011, fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează fără drept operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive constituie infracțiune și se pedepsește. Conform art. 2 lit. b din același act normativ, operatorul este persoana fizică sau juridică care, coordonând direct ori prin interpuși, efectuează sau intenționează să efectueze operațiuni de fabricare, producere, tratare, sinteză, extracții, condiționare, distribuire, punere în vânzare, plasare pe piață, livrare, procurare, ambalare, transport, stocare-depozitare, manipulare sau orice altă activitate legală de import, export ori intermediere de produse, denumite în continuare operațiuni cu produse.

Art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000 prevede că se pedepsesc cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de mare risc.

În raport de argumentele procurorului referitoare la chestiunea de drept cu privire la care se solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța reține că situația juridică premisă de la care se pornește în analiza chestiunii de drept este cea potrivit căreia instanța a fost sesizată cu pretense acțiuni infracționale (*verbum regens*) care sunt aparent incriminate atât de dispozițiile art. 16 din Legea 194/2011 (coroborate cu întregul act normativ în ceea ce privește noțiunea de „operațiuni”) cât și de dispozițiile art. 2 din Legea 143/2000. Analiza în concret a presupusei modalități alternative de comitere a faptelor penale deduse judecății, a dovedirii săvârșirii presupuselor fapte, vinovăției inculpaților și a pretensei unități de rezoluție infracțională, va fi realizată de către instanța de apel în cadrul soluționării pe fond a apelurilor declarate.

Observăm astfel că inculpații au fost acuzați de săvârșirea unor pretense activități de trafic cu substanțe interzise (substanțe ce conțin 3-CMC), prin modalitățile alternative ale *manipulării, distribuirii și deținerii în vederea comercializării*. Prin raportare la modificarea legislativă intervenită prin Legea 77/2023 (lege prin care substanța 3-CMC a fost clasificată drept drog de mare risc, fiind introdusă în tabelul anexă nr. I la Legea 143/2000), o parte din aceste presupuse activități s-au reținut a întruni elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 16 alin. 1 din Legea 194/2011, iar o altă parte (ulterioare intrării în vigoare a Legii nr. 77/2023) s-au reținut a întruni elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000, diferita încadrare juridică realizându-se prin raportare la reclasificarea juridică a substanței presupus traficate. Curtea constată deci că toate pretensele modalități alternative de comitere a activităților presupus ilicite deduse judecății sub forma acuzațiilor aduse celor doi inculpați apar a fi reglementate de ambele norme de incriminare. Prin urmare, argumentul generic, teoretic, prezentat de procuror în susținerea solicitării de respingere a sesizării, argument invocat în analiza juridică a diferenței dintre cele două norme de incriminare, pare a urmări mai degrabă analiza concretă a acuzațiilor formulate într-o anumită speță, iar nu chestiunea juridică a cărei lămurire se solicită.

Curtea constată că motivele de apel invocate de inculpatul vizează tocmai problema încadrării juridice a acțiunilor de care a fost acuzat, prin raportare la modificarea legislativă introdusă prin Legea 77/2023, respectiv recalificarea regimului juridic al substanței 3-CMC prin scoaterea acestei substanțe de sub incidența Legii nr. 194/2011 și introducerea sa sub incidența Legii nr. 143/2000 ca drog de mare risc. Astfel, pentru a evita o eventuală antepunțare asupra apelului formulat, Curtea va prezenta principalele argumente ce stau la baza celor două opinii în sensul reținerii unui concurs de infracțiuni sau a unei infracțiuni continuate prin raportare la momentul epuizării întregii activități presupus infracționale. Pe de altă parte, dificultatea chestiunii de drept ce se cere a fi lămurită și diferitele interpretări pe care le poate suscita este tocmai motivul pentru care prezenta instanță apreciază necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

1. Opinia potrivit căreia recalificarea unei anumite substanțe drept drog aflat sub incidența Legii nr. 143/2000 atrage reținerea unui concurs de infracțiuni între acțiunea/acțiunile având ca obiect respectiva substanță anterioară/-e recalificării, încadrate juridic în infracțiunea

prev. de art. 16 alin. 1 din Legea 194/2011, și acțiunea/acțiunile având ca obiect aceeași substanță ulterioară/-e recalificării, încadrate juridic în infracțiunea prev. de art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000.

Principalul argument ce stă la baza acestei opinii este cel reținut de instanța de fond și susținut de procuror, respectiv cel al *lipsei omogenității juridice* dintre activitățile presupus infracționale constând în manipularea, distribuirea sau deținerea în vederea distribuirii a diferitelor cantități de substanțe ce conțin 3-CMC.

În susținerea acestei opinii se rețin dispozițiile exprese ale art. 35 alin. 1 C.pen., care prevăd că infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții, acțiuni sau inacțiuni *care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni*. Interpretarea teoretică doctrinară a acestor dispoziții legale relevă necesitatea ca acțiunile/inacțiunile deduse judecății să lezeze același obiect juridic, putându-se reține astfel comiterea unei infracțiuni în formă continuată în situația în care sunt săvârșite modalități alternative diferite prevăzute de aceeași normă de incriminare, precum și în cazul în care sunt săvârșite acțiuni ce întrunesc elementele de tipicitate ale formei de bază și respectiv ale variantei agravate ale unei anumite infracțiuni (exemplul tipic fiind infracțiunile de furt și furt calificat reglementate de Codul Penal).

În raport de situația din prezenta cauză, opinia în sensul reținerii unui concurs de infracțiuni este fundamentată astfel pe faptul că infracțiunile de efectuare fără drept de operațiuni cu substanțe susceptibile de efecte psihoactive și trafic de droguri sunt incriminate prin acte normative diferite, adoptate la momente distincte, acte normative ce reglementează situația juridică a unor substanțe de natură diferită, indiferent de similaritatea obiectului juridic generic (în principal sănătatea populației). Art. 16 din Legea nr. 194/2011 incriminează operațiuni vizând substanțe susceptibile de efecte psihoactive, în timp ce art. 2 din Legea nr. 143/2000 incriminează activități de trafic (denumire generică) având ca obiect drogurile enumerate exhaustiv în Tabelele anexă la acest act normativ.

O analogie a situației din prezenta cauză cu cea a infracțiunilor de furt și furt calificat prevăzute de art. 228 și art. 229 C.pen. nu poate fi realizată, având în vedere faptul că aceste două infracțiuni contra patrimoniului reprezintă într-adevăr forma de bază și varianta agravată ale aceleiași infracțiuni, fără a prezenta relevanță faptul că ele sunt reglementate prin articole de lege diferite. O astfel de analogie poate fi realizată doar cu situația infracțiunilor prev. de art. 2 alin. 1 și 2 alin. 2 din Legea 143/2000, infracțiuni cu privire la care Decizia nr. 3/2017 a Înaltei Curți și Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, invocată de inculpatul M, a stabilit în mod similar că reprezintă variante normative (de bază și agravată) ale aceleiași infracțiuni, respectiv ale traficului de stupefiante. Se constată că dispozițiile art. 229 C.pen. nu definesc o infracțiune-tip de sine stătătoare, infracțiunea de furt calificat neputând funcționa independent, ci doar în corelare cu norma de incriminare a infracțiunii de furt la care face trimitere expres („furtul săvârșit în următoarele împrejurări”). Reținând astfel identitatea obiectului juridic (valoarea socială ocrotită de normele de incriminare) al infracțiunilor de furt și furt calificat, se observă că infracțiunea de furt calificat agravează răspunderea penală prin adăugarea unor circumstanțe agravante referitoare la modul de comitere a faptei sau obiectul material, protejând în anumite situații și obiecte juridice secundare (de exemplu în cazul furtului comis prin violarea domiciliului sau sediului profesional).

Revenind la problema juridică din prezenta speță, raportat la modalitatea de reglementare și formulare a infracțiunilor prev. de art. 16 din Legea 194/2011 și art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000, nu se poate aprecia că acestea reprezintă forma de bază și varianta agravată ale aceleiași infracțiuni, putându-se reține doar că acestea reprezintă (cel puțin în perioada presupus infracțională reținută în rechizitoriu în prezentul dosar), la nivel abstract (față de sancțiunile aplicabile) o infracțiune mai puțin gravă și o infracțiune mai gravă îndreptate împotriva acelorași valori sociale.

Pe de altă parte însă, nici exemplul invocat de procuror în susținerea opiniei concursului de infracțiuni nu poate fi reținut drept elocvent, relația dintre infracțiunile de furt și furt de arbori neputând fi comparată cu cea dintre infracțiunile de furt și furt calificat, față de obiectele juridice principale distincte pe care acestea le prezintă. Deși infracțiunile reglementate de art. 109 din Codul Silvic prevăd drept element material acțiunea de „furt”, făcând astfel trimitere implicită la

expunerea detaliată a acestei acțiuni din cuprinsul art. 228 C.pen., protejarea unor valori sociale principale diferite prin incriminarea infracțiunilor silvice față de infracțiunile contra patrimoniului este evidentă și rezultă din întreg ansamblul dispozițiilor Codului Silvic. Exercitarea dreptului de proprietate asupra materialului lemnos apare a reprezenta astfel doar un obiect juridic secundar al infracțiunii prev. de art. 109 din Legea 46/2008.

2. *Opinia potrivit căreia recalificarea unei anumite substanțe drept drog aflat sub incidența Legii nr. 143/2000 atrage reținerea unei infracțiuni continuate prin raportare la încadrarea juridică de la momentul epuizării activității presupus infracționale constând în diferite activități pretins derulate atât înaintea intrării în vigoare a Legii nr. 77/2023 cât și după, având ca obiect aceeași substanță (în speță, 3-CMC).*

Argumentele invocate de inculpatu' prin avocat în susținerea acestei opinii vizează în esență îndeplinirea condiției omogenității juridice impuse de art. 35 alin. 1 C.pen. prin prisma identității obiectului juridic lezat al celor două infracțiuni reglementate de art. 16 din Legea 194/2011 și art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000.

Faptul că cele nouă norme incriminatorii protejează valori sociale similare rezultă cu evidență atât din chiar actele normative ce le cuprind, cât și din expunerea de motive a Legii nr. 194/2011 și dispozițiile Legii nr. 339/2005.

Potrivit art. 1 din Legea 194/2011, prezenta lege stabilește cadrul legal aplicabil preparatelor, substanțelor, plantelor, ciupercilor sau combinațiilor acestora, denumite în continuare produse, *susceptibile să aibă efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefiante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național*, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare, și instituie măsuri de prevenire, control și combatere a consumului *în vederea protejării sănătății populației de acțiunile negative ale acestora*.

În cuprinsul Expunerii de motive aferente Legii nr. 194/2011 s-au reținut următoarele:

„Începând cu anul 2008, societatea românească a început să se confrunte cu un fenomen care se amplifică exponențial, legat de dezvoltarea comercializării unor produse denumite generic „plante etnobotanice” și „droguri ușoare”, care, sub aceste denumiri comerciale manipulative care au scopul inducerii unei percepții pozitive din partea societății, ascund în realitate substanțe echivalente sau similare drogurilor de risc și de mare risc, producând stări halucinogene, atacând sistemul nervos central, efectele fiind ireversibile iar dependența instalându-se foarte rapid.

Noutatea absolută a fenomenului este tendința rețelelor implicate de a prezenta comercializarea și consumul acestor substanțe ca fiind legale, în timp ce efectele obținute sunt asemănătoare cu cele ale drogurilor interzise prin legislație.

[..] Costurile și volumul analizelor de laborator necesare pentru evidențierea existenței unor substanțe introduse sub control în aceste produse sunt foarte mari blocând deseori activitatea Laboratorului de Analiză și Profil al Drogurilor din cadrul IGPR.

Eforturile depuse pentru combaterea acestui fenomen sunt zădărnice de ușurința cu care se poate modifica formula chimică a substanțelor nocive, astfel încât la scurt timp după modificarea cadrului legislativ, au apărut pe piață alte substanțe cu structură chimică diferită care nu sunt introduse sub control pot fi comercializate liber, identificarea lor fiind deosebit de dificilă.

[..] Toate aceste elemente ne îndreptățesc să susținem că, de fapt, ne aflăm în fața unei forme noi de manifestare a unui flagel cu mult mai vechi, și anume comercializarea și consumul de droguri cu risc ridicat pentru sănătatea populației, care trebuie tratată cu aceeași atenție și cu aceleași metode ferme din punctul de vedere al autorităților și instituțiilor statului.

[..] Având în vedere cele menționate mai sus, devine evident faptul că simpla elaborare a unor liste cu aceste noi substanțe psihoactive (care devin cu ușurință desuete din cauza rapidității cu care se pot crea noi substanțe) nu este suficientă pentru contracararea acestui fenomen. Sunt necesare eforturi conjugate ale tuturor instituțiilor statului și ale autorităților publice locale, care să abordeze diferitele fațete ale acestei probleme extrem de complicate”.

Se observă totodată că Legea nr. 339/2005 reglementează regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, stabilind regimul juridic privind cultivarea, producerea, fabricarea, depozitarea, comerțul, distribuția, transportul, deținerea, oferirea,

transmiterea, intermedierea, achiziționarea, utilizarea și tranzitul pe teritoriul național ale plantelor spontane sau cultivate, substanțelor și preparatelor prevăzute în tabelele I, II și III din anexa care face parte integrantă din acea lege (tabele ce cuprind inclusiv substanțe aflate sub incidența Legii nr. 194/2011, cum ar fi de exemplu 5F-MDMB-PINACA și droguri – de exemplu MDMA).

Elementele normative expuse anterior relevă, în opinia Curții, similaritatea obiectelor juridice ale infracțiunilor prev. de art. 16 alin. 1 din Legea 194/2011 și art. 2 din Legea 143/2000, respectiv protejarea de către ambele norme incriminatorii a valorilor sociale referitoare la sănătatea populației prin interzicerea desfășurării fără autorizație / fără drept a unor operațiuni inclusiv cu anumite substanțe.

Raportat la argumentele expuse în susținerea primei opinii asupra chestiunii de drept invocate, Curtea apreciază că cea de-a doua opinie trebuie privită însă dintr-o altă perspectivă decât cea prezentată de inculpat prin apărătorul său ales. Apreciem astfel că nu relația dintre cele două infracțiuni este punctul de plecare în prezenta analiză, iar argumentul principal ce ar sta la baza reținerii unei singure infracțiuni în formă continuată este acela că modificarea legislativă a condus la incriminarea acelorași activități presupus infracționale, reglementate anterior sub imperiul infracțiunii prev. de art. 16 din Legea 194/2011, drept o altă infracțiune, mai gravă, îndreptată însă împotriva acelorași valori sociale și prezentând deci același obiect juridic, respectiv infracțiunea prev. de art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000.

Prin Legea nr. 77/2023 (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 281/04.04.2023) au fost completate Tabelele-anexă nr. I și II la Legea 143/2000, în Tabelul nr. I fiind introdusă și substanța 3-CMC, clasificată astfel drept drog de mare risc de la momentul intrării în vigoare a legii antemenționate. Anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2023, efectuarea unor operațiuni de manipulare în scopul distribuirii, distribuie și deținere în vederea distribuirii, cu privire la substanța 3-CMC (substanță susceptibilă de efecte psihoactive), apare a se fi aflat sub incidența normei de incriminare prev. de art. 16 alin. 1 din Legea 194/2011. După intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2023, aceleași operațiuni cu privire la aceeași substanță par a fi incriminate sub cupola infracțiunii de trafic de droguri de mare risc prev. de art. 2 alin. 2 din Legea 143/2000.

În concluzie, în susținerea celei de-a doua opinii se reține argumentul potrivit căruia, în ceea ce privește operațiunile aflate sub incidența atât a art. 16 din Legea nr. 194/2011 cât și a art. 2 din Legea 143/2000, Legea nr. 77/2023 a operat o modificare a incriminării presupuselor fapte.

În sensul acestei opinii a fost identificată practică judiciară în sensul reținerii unei infracțiuni de trafic de droguri de mare risc în formă continuată (încadrare juridică reținută încă de la trimiterea în judecată a inculpaților), fără însă a se analiza chestiunea posibilității reținerii unui concurs de infracțiuni. Indicăm în acest sens sentința penală nr. 50/29.02.2024 a Tribunalului Galați în dosar nr. 2535/121/2023 (inculpat acuzat de cumpărare, deținere, vânzare a unor diferite cantități de substanțe ce conțin cocaină și 3-CMC în perioada noiembrie 2022-mai 2023) și sentința penală nr. 45/23.02.2024 a Tribunalului Galați în dosar nr. 2635/121/2023 (inculpat acuzat de cumpărare, procurare, deținere, transportare, depozitare și valorificare a unor diferite cantități de substanțe ce conțin 3-CMC în perioada decembrie 2022-iunie 2023). Facem precizarea că aceste hotărâri nu sunt definitive, împotriva celor două sentințe penale formulând apel doar inculpații.

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 C.proc.pen., Curtea de Apel Cluj va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept (ce urmează a fi reformulată de instanța de apel):

„Atunci când o persoană comite la diferite intervale de timp, în baza aceleiași rezoluții infracționale, acțiuni care pot constitui elementul material atât al infracțiunii prev. de art. 16 alin. 1 din Legea 194/2011 cât și al infracțiunii prev. de art. 2 din Legea 143/2000, acțiuni având ca obiect același tip de substanță interzisă (aceeași substanță), aflată, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2023, sub incidența Legii nr. 194/2011, iar ulterior intrării în vigoare a actului normativ menționat, sub incidența Legii nr. 143/2000 (introdusă astfel în tabelul anexă la Legea 143/2000 ca drog de mare risc), ne aflăm în prezența unui concurs de infracțiuni între faptele comise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2023 și cele comise ulterior acestui moment, sau a unei infracțiuni continuate a cărei încadrare se raportează la momentul epuizării activității presupus infracționale?”.

Observând că prezenta cauză se află încă în cursul cercetării judecătorești derulate în fața instanței de apel, nefiind încă finalizată administrarea probatoriului încuviințat, în temeiul art. 476 alin. 2 C.proc.pen., Curtea va respinge solicitarea inculpatului de suspendare a judecării prezentei cauze odată cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Urmează ca necesitatea suspendării judecării cauzei să fie reevaluată în măsura în care cercetarea judecătorească în apel s-ar finaliza înainte ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe asupra sesizării.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:**

În temeiul art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 C.proc.pen. sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Atunci când o persoană comite la diferite intervale de timp, în baza aceleiași rezoluții infracționale, acțiuni care pot constitui elementul material atât al infracțiunii prev. de art. 16 alin. 1 din Legea 194/2011 cât și al infracțiunii prev. de art. 2 din Legea 143/2000, acțiuni având ca obiect același tip de substanță interzisă (aceeași substanță), aflată, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2023, sub incidența Legii nr. 194/2011, iar ulterior intrării în vigoare a actului normativ menționat, sub incidența Legii nr. 143/2000 (introdusă astfel în tabelul anexă la Legea 143/2000 ca drog de mare risc), ne aflăm în prezența unui concurs de infracțiuni între faptele comise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2023 și cele comise ulterior acestui moment, sau a unei infracțiuni continuate a cărei încadrare se raportează la momentul epuizării activității presupus infracționale?”.

În temeiul art. 476 alin. 2 C.proc.pen., respinge solicitarea inculpatului MDI de suspendare a judecării prezentei cauze odată cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, ‘

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER